

MARTINA COLE

DOBRY ŽIVOT

MARTINA
COLE

DOBŘÝ
ŽIVOT

2016

Copyright © 2014 by Martina Cole
Translation © 2016 by Hana Čapková
Cover design © 2016 by DOMINO

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována ani elektronicky přenášena či šířena bez předchozího písemného souhlasu majitele autorských práv.

Z anglického originálu GOOD LIFE,
vydaného nakladatelstvím Headline, Londýn 2014,
přeložila Hana Čapková
Odpovědná redaktorka: Karin Lednická
Jazyková redaktorka: Petra Biache
Korektura: Milena Nečadová
Sazba písmem Minion Pro: Rajka Marišinská a Jiří Ryška
Obálka: Rajka Marišinská
Vydání první
Vydalo nakladatelství DOMINO, Na Hradbách 3, Ostrava 1,
v únoru 2016

ISBN 978-80-7498-083-1

*Mé krásné vnučce Natalii Whitesideové,
babiččině malé беруše.*

*Díky Ivonne a Osmanovi – byli jste naprosto skvělí.
P.S. Měla jsem to být já. Žádné kravaty, prosím!
Pro Canima Boo.*

PROLOG

Láska je velmi skutečná, jednou to poznáš, ale má jednoho nepřítele, a tím je život.

Jean Anouilh

Jenny se probudila brzy. Dlouho ležela v posteli a vychutnávala si teplo, když vtom si vzpomněla, proč cítí takový neklid. Právě nastal ten dlouho očekávaný den. Konečně přišel a ona vůbec netušila, co jí přinese. Co od něj má očekávat? Nebude večer litovat rozhodnutí, která před lety učinila? Udělalo se jí zle a přemýšlela, jestli se rozhodla správně. Vlastně byla celá vyděšená, ale zároveň pociťovala vzrušení.

Přejela si rukama po těle. Stále měla jemnou kůži. V dlaních si potěžkala prsa, která zůstala plná, i když už ztratila pevnost, jíž se honosila v mládí. Jejich poslední objetí Jenny připadalo jako sen. Vždycky ho tolik milovala, skoro jako by ji zachvátila mánie. Od života nechtěla nic víc než Caina Morana. Na tom se nic nezměnilo. Bude ale on cítit totéž po letech strávených v odloučení od ní a od vnějšího světa? Bude si stále dávat za vinu krutou smrt jejich syna, svého jmenovce? Zůstane to mezi nimi navždy viset?

Jenny se po synovi neustále stýskalo. Jako by utržila bolestivou ránu, která se nechce zahojit. Stačilo zaslechnout ně-

DOBŘÝ ŽIVOT

jakou písničku, slovo nebo si vybavit vzpomínku, a hned se dostavilo utrpení. Bolest byla pokaždé silnější než poslední a dokázala do krve rozdrásat srdce. Jenny věděla, že si o tom s Cainem musejí popovídat a jednou provždy tuhle kapitolu uzavřít, ale vůbec se na tu chvíli netěšila. Ve vězení o té události nedokázali mluvit otevřeně a na pohřbu neměli čas ji pořádně probrat. Oba byli plní zármutku a bolesti. I když spolu strávili jednu drahocennou noc a on na její přání objednal vraždu, do určité míry mu zazlívala cenu, jakou za všechno musela zaplatit. Překonají to? Opravdu dokáží po tak dlouhé době znovu žít stejně jako předtím?

Odpovědi na své otázky se dozví dnes večer. Vstala z postele a šla do kuchyně. Dala vařit vodu a vyhlédla z okna. Rozednívalo se, obloha bledla. Nyní měla úplně jiný výhled než v mládí, které strávila v obecním bytě ve východním Londýně. V té době se nedalo vyhnout nahlížení do domovů a životů druhých lidí, stejně jako oni nahlíželi do toho jejího. Stala se svědkyní nejednoho malicherného dramatu, rvaček a hádek. Viděla policejní štáry, milování a dětské hry. Děti nejrůznějšího věku dováděly a žily, jak nejlépe uměly – přesně jako ona sama. Věčně opilá matka a otec, jehož Jenny v životě neviděla, jí nezaručovali právě skvělý základ do života.

Potom však potkala Caina Morana a najednou jí všechno dávalo smysl. Bezhlavě se do něho zamilovala a od té doby žila jenom pro něho, ačkoli spoustu let vlastně nebyl součástí jejího života.

Ztratila mnoho – jediné dítě a mládí, ale dokud měla Caina nebo alespoň příslib toho, že bude s ní, dokázala všechno snášet. Teď, když ho měli konečně pustit na svobodu, však dostala strach. Nebude mu připadat stará? Nebude Cain chtít

MARTINA COLE

ženu s méně problematickou minulostí a s pevnější kůží, která je stále mladá a svěží? Snadno by takovou našel. Sama velice dobře věděla, že muži jako Cain na určité ženy působí jako magnet. Pětadvacetileté odloučení bylo dlouhé, ale už pominulo. Právě o to šlo – čas nakonec uplynul a Jenny se teď modlila, aby ji Cain chtěl stejně jako ona jeho. Strašně po něm toužila.

—

Caroline Moranová měla vysokou postavu, těžká prsa a byla nebezpečně otlá. Milovala jídlo a beze studu to přiznávala. Neustále se něčím ládovala. Každého, kdo ji kdysi znal a po letech ji znovu spatřil, ohromilo, jak se změnila. Zamlada bývala nádherná – měla dlouhé tmavé vlasy, oříškově hnědé oči a štíhlou postavu zaoblenou na správných místech. Všichni muži se za ní otáčeli.

Teď seděla ve svém bistru pro motoristy a pojídala dvojitou porci teplé snídaně. Syn Michael znechuceně pozoroval, jak si cpe jídlo do úst. Jeho matka byla obrovská, ale nikdo zatím nesebral odvahu se o tom zmínit. Stejně to nemělo smysl, protože se okamžitě začala vztekat. Jídlo bylo jediným Carolininým potěšením a ona odmítala poslouchat jakoukoli kritiku nebo varování před zdravotními potížemi. Neřípalo jí, že by měla nějaký problém. Michael už dávno pochopil, že *tohle* téma je lepší neotevírat. Matka kupodivu nepřestala pečovat o svou pleť a vlasy. Chodila dokonale nalíčená, pěstila si nehty a nanášela na ně svůj oblíbený červený lak. Kdyby zhubla, nepochybně by se opět stala kráskou, již kdysi bývala.

DOBŘÍ ŽIVOT

Caroline dožvýkala a agresivně vyštěkla: „Takže Všemocnej se dneska vrací domů.“

Michael přikývl. Byl nadprůměrně vysoký, měl husté tmavé vlasy a sytě modré oči. Oplýval stejným irským půvabem jako jeho otec. Podobu s ním nemohl nijak zamaskovat a věděl, že matku to musí hodně trápit. Nenáviděla jeho otce, protože se bez rozmyšlení vykašlal na rodinu, jakmile si našel lepší ženskou.

„Zvládneš to, mami?“

Caroline si odfrkla. „Ať jde do prdele! Ten posranej špinavej pokrytec pro mě vůbec nic neznamena. Sám si vybral. Jen se podívej, jaký štěstí mu přinesla. Povídala jsem mu, že boží mlýny melou pomalu, ale jistě, a koukni, co se stalo! Když se s ní dal dohromady, podělal si celý život.“

Michaelovi neunikl záštipný tón jejího hlasu. Matka si mohla říkat cokoli, ale v hloubi duše otce stejně milovala. V tomhle směru byla slabá jako každá jiná žena. Žádného dalšího muže nechtěla, a to zpočátku neměla o nápadníky nouzi. Muži o ni neustále projevovali zájem. Caroline rozhodně měla co nabídnout – vypadala dobře a navíc byla movitá. Jako dobrá obchodnice nechala celý podnik zrekonstruovat a proměnila ho v bistro amerického stylu, včetně boxů se sedadly z červené kůže a jukeboxu proslavené firmy Wurlitzer. Vždycky bylo plno – nechodili sem jenom řidiči nákladáků, ale i rodiny, které chtěly nasát atmosféru a vychutnat vynikající jídlo, za jehož prvotřídnost Caroline ručila.

Namazala si další toast máslem a nanesla na něj tlustou vrstvu džemu. Ukousla velké sousto, chvíli ho zamyšleně žvýkala a potom vážně řekla: „Vsadím se, že za mnou přijde.“

MARTINA COLE

Neudrží se. Až se objeví, pěkně od plíc mu povím, co si myslím.“ Skoro jako by se na to těšila. Michael Moran si jenom povzdechl a ponechal ji jejím mylným představám.

David Hannan byl od rozbřesku vzhůru a seděl nad šálkem kávy až do chvíle, kdy nastal čas k odchodu. Nesmírně ho těšilo, že mu svěřili vyzvednutí Caina Morana. Ten člověk byl žijící legenda. Mnoho let seděl za katrem, ale před tím byl největším drsňákem v celém Londýně. Dokázal nahromadit jmění, o jakém se nikomu ani nesnilo. David ho v období dospívání považoval za vzor a od svého otce se o Cainových hrdinských činech hodně dozvěděl.

Na počest této události si vzal čerstvě vyčištěný oblek a zbrusu novou košili a kravatu. Věděl, že mu to sluší. Pravidelně chodil do posilovny a velice na sebe dbal. Dalším důvodem, proč se snažil uspět, pro něho bylo narození první dcery Mae. Dneska dostane skvěle zapláceno za pár hodin práce. I tak pociťoval nervozitu. Koneckonců člověk se po letech za mřížemi změnil. David to považoval za zcela přirozené. Muselo být těžké žít ve vakuu, odtržený od rodiny a přátel. Ačkoli legendární pověst Caina Morana ve vězení ještě posílila. Ubránil se dvěma pokusům o vraždu a v obou případech z toho vyšel jako vítěz. V tak přísně střeženém prostředí, jemuž často vládli sami vězni, to nebylo vůbec snadné.

David doufal, že Cain s ním bude ochoten ztratit pár slov. Moc rád by si od něho nechal poradit, kam má v životě směřovat a jak udělat co nejlepší dojem na druhé. Každopád-

DOBŘÝ ŽIVOT

ně ho těšilo, že jednou bude moci vyprávět vnoučatům, jak s tím skvělým mužem strávil několik chvil o samotě. Mělo to pro něho cenu zlata. Věděl, že mu to dodá na vážnosti a lidé si ho budou víc všímat. Pevně se rozhodl odvést dobrou práci a dokázat, že si zaslouží projevenou důvěru.

—

Joe Biggs měl vztek. Vždycky věděl, že tenhle den přijde, ale nebyl z toho ani trochu nadšený. Pokud si někdo zasloužil smrt, byl to právě Cain Moran. Joe se ho nesčetněkrát pokusil odpravit, ale ten chlap měl snad devět životů jako kočka. Teď vyčká a bude zpovzdálí sledovat, jak Cain naloží se znovu nabytou svobodou. Joe potřebuje vědět, jestli se pokusí opět nastoupit dráhu zločince, s nímž je nutno počítat. Stále existovalo hodně lidí ochotných ho podpořit. Na tom měla zásluhu Cainova pověst. Odseděl si dlouhý trest a to si samo o sobě zasloužilo úctu. To musel uznat i Joe.

Vypravil pro Caina do věznice auto. Úkol světil příjemnému mládenci jménem David Hannan – rozhodně by neposlal nějakého starého kriminálního – a hodlal si s Cainem zajít někam na skleničku. Musel to udělat. Byl nejvýznamnější zločinec ve městě a očekávalo se to od něho. Ale poklonkování bývalému gangsterovi se mu přičilo. Ten chlap kdysi jeho rodinu o všechno připravil a Joe na to nikdy nezapomene. Zatracený hajzl! Se „Všemohoucím“ Cainem Moranem měl vlastní nevyřízené účty. Byl to sráč, ale zároveň měl ohromný šarm a obestíralo ho tajemství. Bez rozdílu ho milovali muži i ženy, protože byl macho a zároveň vypadal dobře. Lidé ale zapomínali, že když ho to popadne, dovede

MARTINA COLE

pěkně vyvádět. Joe má dobrou paměť a nikdy nezapomene, co je Cain Moran zač.

Nehodlal připustit, aby mu sebral všechno, co si vydřel. Na to pracoval příliš dlouho a příliš tvrdě. Zatím všechno nechá, jak to je, a uvidí, co se bude dít. Zjistí, jaké má Moran záměry, a pak se rozhodne, jak nejlíp postupovat. Ten chlap byl přece jenom prohnaný, silný hajzl a ne nějaký sušinka, nad nímž se snadno dalo mávnout rukou.

Joe Biggs byl krutý, pomstychtivý a agresivní, ale v případě nutnosti dokázal projevit obrovskou trpělivost. Teď se musel držet zpátky. Potřeboval zjistit, co se bude dít. Nenápadně bude sledovat dění a vyčkávat na vhodnou příležitost. Dovede si počkat. Nakonec – čekal už dost dlouho, takže několik měsíců navíc mu nemůže ublížit.

—

Cain Moran si sbalil těch několik věcí, které mu zbyly. Většinu svého skromného majetku rozdal spoluvězňům. Zůstalo mu několik knížek a pár kousků oblečení. Nemohl to samozřejmě přiznat, ale propuštění na svobodu se trochu bál. Věděl, že po tak dlouhé době je to normální. Strach pro něho byl něčím naprosto neznámým a o to intenzivněji ho teď pociťoval.

Moc se těšil, až z věznice vypadne. Nad tím nemusel dlouho přemýšlet. Ale trochu ho trápila představa, jak to tam venku asi vypadá. Za mřížemi seděl dlouho a spojení s vnějším světem mu zprostředkovávaly jenom návštěvy. Malý kousek z něj viděl na synově pohřbu.

Vracel se do úplně jiného prostředí, než jaké opustil. Ve vězení sice četl noviny, vzdělával se a vstřebával veškeré pří-

stupné informace, ale ve skutečnosti neměl reálnou představu o tom, jak se svět změnil. Kde by ji také vzal? Ve vězení bylo všechno donekonečna stejné a každý den se sléval s tím dalším. Televize jako příprava na realitu nestačila a probační služba mu nepovolila jedinou propustku na víkend. Před několika dny mu pouze sdělili, že si má sbalit věci, protože mu vypršel trest. Nic víc.

Měl se hodně na co těšit, především na svou krásnou Jenny. Už se nemohl dočkat, až ji zase obejmě. Její blízkost mu chyběla ze všeho nejvíc. Nešlo mu o sex. Stačilo mu být jí nablízku, cítit její vůni a dotýkat se její hebké pokožky. Zavřel oči v příjemném očekávání. Mohl se těšit alespoň na to, že s ní konečně stráví noc. Nebude muset poslouchat sténání druhých mužů ze spánku ani rachocení bachařů na obchůzce. Nebude muset ležet a čekat na spánek, který stejně nepříjde, a toužit po rozbřesku, aby se mohl dostat ven z cely. Skončilo snění o slušném jídle a pití v opravdové hospodě. Nebylo nutné dál přemítat, co asi dělá zbytek světa, do něhož má zakázán vstup.

Nastala chvíle, po které dlouhé roky toužil, ale najednou si nebyl jistý. Na jednu stranu se nemohl dočkat, až odtud vypadne, a na druhou se mu nechtělo ven kvůli tomu, co ho tam možná čeká. Neměl však na vybranou. Byl venku. Ještě musel splatit několik dluhů – jak dobrých, tak špatných. Potřeboval se sejít s Joem Biggsem a probrat s ním, jak vyřeší nastalou situaci.

To chtěl udělat nejdřív – pokud se ten hajzl nebude držet v příslušných mezích, bude za to muset zaplatit. Při té myšlence se mu okamžitě udělalo lépe a cítil se silný.

Cestou do společenské místnosti si hvízdal. Šel si udělat své poslední vězeňské kafe.

K N I H A PRVNÍ

Dobrý život, plný legrace
Je jako ideál, který každý chce
Hm, dobrý život pomůže ti skrýt
Všechn smutek, co cítíš.

Dobrý život,
Hudba Sacha Distel, text Jack Reardon

KAPITOLA PRVNÍ

1979

Cain Moran zuřil jako tygr. Svojí výbušností proslul i ve světě, kde se tato vlastnost považovala za nutnost. Otočil se ke svému protivníkovi.

„Kurva, on ho *oslepil*?“

Johnny MacNamara, jemuž se láskyplně přezdívalo Johnny Mac, si povzdechl. Přesně věděl, kam tohle všechno směřuje. „Jenom na jedno oko, Caine...“

Cain Moran se hrdečně, sarkasticky zasmál. „Proč jsi mi to neřekl rovnou? On je teda slepej jenom na jedno oko! To jsem ale blbec, co? Já už si myslel, že kluk mýho kámoše úplně přišel o zrak, a on zatím nevidí jenom na *jedno* oko.“

Johnny Mac se instinktivně postavil před Seana Bowerse, aby trochu zmírnil situaci. Sean, celkem milý kluk se sklonem mluvit dřív než myslet, však pláctivě odpověděl: „Řekls mi, abych mu dal za vyučenou, Caine, takže dostal pořádnou lekci. To je celý.“

DOBŘÍ ŽIVOT

Cain Moran nevěřicně zakroutil hlavou. Johnny Mac hbitě uhnul před jeho pěstí a ta tvrdě přistála Seanovi mezi očima. Odhodila ho na druhou stranu kanceláře, kde ztěžka dopadl na železné skříňky na spisy. Johnny Mac mohl jenom bezmocně přihlížet, jak Cain Seanovi uštědřuje zasloužený výprask. Nakonec vzal do ruky těžkou karafu z broušeného skla plnou brandy a udeřil s ní toho nebožáka do hlavy.

„Ty posranej idiote! Víš, jaký problémy jsi mi způsobil? Víš to? Jeho táta je můj kamarád, kurva!“

Johnny Mac přešel ke dveřím a posunkem naznačil dvěma mladým mužům, na nichž bylo znát, že je jim situace velice nepříjemná, aby odklidili předmět Cainovy zloby. Sean byl celý zkrvavený a nemohl dýchat. Rozhodně musel do nemocnice.

Když ho odnesli, Johnny Mac nalil dvě velké sklenky whisky a jednu podal příteli. „Myslel to dobře, Caine. Jenom se na tebe snažil udělat dojem.“

Cain se zasmál. Košili měl pocákanou krví a odřel si klouby na rukou, ale Johnny na něm poznal, že se začíná uklidňovat.

„To se mu fakt povedlo, pitomci jednomu. Oslepil syna Vica Maloneho. Víím, že ten kluk leckoho nasral, sem tam něco dlužil, ale to nebyl důvod, aby mu Sean vypíchl oko. Teď si musím udobřit Vica, jednoho z mých nejstarších kamarádů.“

Johnny si povzdechl. „Vic je taky kretén, že to nechal dojít takhle daleko.“

Cain se zachechtal. „Krucí, Johnny, vždyť on sám chtěl, abychom jeho klukovi uštědřili lekci. Chtěl, aby pochopil, jak vážný to je, když mu situace přeroste přes hlavu.“

MARTINA COLE

Oba se té ironii zasmáli.

„Koukni se na to z té světlejší stránky, Caine. Kluk si to bude do smrti pamatovat, řekl bych.“

Oba se znovu hlasitě rozchechtali.

„Vezmu si jinou košili. Nesnáším zápach krve. Rychle se osprchuju a ty někomu řekni, ať to tu uklidí, prosím tě.“

Cain vyšel z kanceláře a stoupal po rozvrzaných schodech k provizorní ložnici a koupelně v patře. Nechal je vybudovat právě kvůli podobným situacím. Upřímně řečeno k nim docházelo stále častěji.